

uensartede Domme. Naar vedkommende Patient selv har ønsket at blive behandlet og der ikke ved Behandlingen er tilføjet Patienten nogen som helst Skade, bør der, efter Mindretallets Opfattelse, ikke her være Plads for noget særligt Strafgrundlag.

Mindretallet maa, efter hvad der er oplyst under Udvalgsarbejdet, være af den Formening, at de i Lovforslagets §§ 26, Stk. 2, og 27, Stk. 2, anførte Bestemmelser er et alt for omfattende og upaakrævet ødelæggende Indgreb i Kur- og Lysbadeanstaltens Virksomhed. Mindretallet deler ganske den af Overlæge Ottosen overfor Udvalget fremsatte Udtalelse om, at det baade sundhedsmæssigt og hygiejnisk vilde betyde et stort Tilbageskridt, hvis man besværliggør disse Anstaltens Virksomhed, og stiller derfor Ændringsforslag om, at Forbudet kun kommer til at gælde overfor de Behandlinger, hvis særlige Farlighed er uomtvistelig, saasom Radium- og Røntgenbehandling.

Endvidere stiller Mindretallet sammen med et andet Mindretal (Mads Larsen) et Ændringsforslag gaaende ud paa at give Sygekassebestyrelserne Ret til at yde Hjælp til de Patienter, der ved Sygebehandling hos Lægmænd har opnaaet Helbredelse eller i hvert Fald en saa betydelig Bedring i deres Helbredstilstand, at det medfører Besparelse for Sygekassen.

Mindretallet finder det afgjort urigtigt at forlene Sundhedsstyrelsen med en saa vidtgaaende og afgørende Myndighed som anført i Lovforslagets § 29 og stiller derfor Ændringsforslag gaaende ud paa at begrænse Sundhedsstyrelsens Eneret til at træffe Afgørelse paa dette Omraade til visse nærmere anførte Forhold. Mindretallet maa meget fraraade at gøre Sundhedsstyrelsen enevældig med Hensyn til at træffe Afgørelse af, om en rejst Sag kan sluttes uden Dom. Der er ikke overfor Udvalget oplyst noget som helst om, at Anklagemyndigheden har misbrugt sin Stilling paa dette Omraade. Mindretallet finder derfor ingen Grund til at fratage Anklagemyndigheden den Ret, den hidtil har haft, og finder det i det hele taget ikke

ønskeligt, at give Sundhedsstyrelsen en saa dominerende Stilling, som Lovforslagets § 29 tilsigter at gøre, og stiller derfor Ændringsforslagene Nr. 54 og 55.

Et andet Mindretal (Mads Larsen), der i øvrigt har tiltraadt Flertallets Affattelse af Lovforslaget, har sammen med foranstaaende Mindretal stillet 5 Ændringsforslag til Kapitel VI, nemlig Nr. 40, 41, 47, 48 og 51, hvilket Mindretallet agter at begrunde under Forhandlingen i Tinget.

Blandt Betænkningens Bilag findes en Henvendelse fra Kiropraktisk Patientforening (Bilag 7), som en Del af Udvalgets Medlemmer har ønsket optrykt.

Følgende Medlemmer: Bindslev, Bjerling, Hauberg, J. P. Jensen, Kammersgaard, Elna Munch og C. J. F. Sven ønsker dog at tage Afstand herfra, idet Henvendelsen ved sin Benyttelse af et Brev fra en navngiven Læge har faaet en Karakter, der ikke skønnes at gøre den egnet til Offentliggørelse.*)

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af *Indenrigsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*:

1) Paragraffen affattes saaledes:

„Ret til at betegne sig som Læge har kun den, der i Henhold til § 2 har modtaget Autorisation af Sundhedsstyrelsen, jfr. dog § 3, Stk. 3.“

Til § 2.

Af *Indenrigsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*:

2) 1ste Stykke affattes saaledes:

„Stk. 1. Autorisation som Læge meddeles efter Begæring den, der har bestaaet dansk lægevidenskabelig Embedseksamen. Autori-

*) Hans Rasmussen var fraværende ved Betænkningens Afgivelse.